

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HAANDBOG I VERDENSHISTORIEN. Middelalderen (Sluttet.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 335.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig07val-shoot-idm140245227768080/facsimile.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Italien og Konstantinopel

derne ved Corte Nuova (1237), da alt Saracenerne veeg, foer ind og gjorde Beskeed, saa Borgerne maatte tilsidst endog lade deres Helligdom, Banner-Vognen (*Caroccio*), i Stikken, hvorover Keiseren ei blev lidet kry, men skikkede den med en pralende Indskrift til Rom at opstilles paa Kapitolet og forevige hans Triumf*).

Nederlaget ved Corte Nuova (ei langt fra Oglio) syndes ogsaa virkelig at være ligesaadant et Dommendags-Slag for den Italienske Frihed, som Det ved Legnano, 60 Aar tilbage, var for Tyranniet; thi Paven selv fandt det nu raadeligst at holde gode Miner, og saavel Mailand som Brescia, Piacenza og Bologna, de eneste Stæder, der endnu holdt deres Porte lukte, stod paa Nippet at overgive sig, saa de hindredes kun deri ved Frederiks Overmod, som slet Intet vilde høre om [visse] Vilkaar. Da tænkte Borgerne naturligviis: galere end at vælte kan det ikke gaae, og nu lærde tre mærkværdige Beleiringer Keiseren, at kunde end hans Kantslers og andre Godt-Folks Penne stukket alle Paver af Sadlen, saa gjorde de dog ei mindste Gab paa Brescias, Faenzas eller Parmas Mure, og allerede den Førstes tappre Forsvar (1238) gav baade Genova og Venedig Mod til at bryde med Keiseren**).

Faenzas Beleiring havde vel ikke saa glimrende et Udfald, thi efter henved otte Maaneders heltemodig Kamp maatte den overgive sig paa Naade og Unaade (1241), men hvad Indtryk det maatte gjøre, deels at saadan en Smule By kunde saalænge holde den Stormægige varm, og deels at den Romerske Keiser, Christenhedens Skjold og Kirkens Værg, havde saa travlt med at beleire Byer i Kirke-Staten, at han slet ikke fik Stunder til at ændse de frygtelige Mogoler, der paa samme Tid ned-sablede det Schlesiske Lande-Værn med Hertug Henrik af Liegniz (1241) og truede med at lægge Tydskland til Rusland; det er dog uberegneligt, og det Sidste skulde i det Mindste lært de Tydske Historie-Skrivere ei at løfte denne »Rigets Formerer« til Skyerne***).

Det var imidlertid Parmas Beleiring, der gjorde Udslaget og trykte saa at sige Seiglet paa den store Ban-Bulle fra Lyon, hvormed Keiserens utro Ven, Sinibald Fieschi, som Pave Innocens den Fjerde, (1244) høitidelig havde fradømt ham Kronen.

*) Sismondi III. 1--27. Raumer B. VII. K. 11.

***) Sismondi III. 27--28. Raumer B. VII. K. 12.

****) Rikard af St. Germano hos Muratori VII. 1045--48. Raumer B. VII. K. 13.